

Ewangelia na wtorek: Żyć, aby służyć

Komentarz do Ewangelii z wtorku drugiego tygodnia Wielkiego Postu. „Największy z was niech będzie waszym sługą”. Chrystus, w przeciwieństwie do tych uczonych w piśmie i faryzeuszy, żył tym, czego nauczał. Wzmagajmy w naszym sercu postawę służby, która doprowadzi nas do życia stałym oddaniem innym.

Ewangelia (Mt 23, 1-12)

Jezus przemówił do tłumów i do swych uczniów tymi słowami: «Na katedrze Mojżesza zasiedli uczeni w Piśmie i faryzeusze. Czyńcie więc i zachowujcie wszystko, co wam polecą, lecz uczynków ich nie naśladowajcie. Mówią bowiem, ale sami nie czynią. Wiążą ciężary wielkie i nie do uniesienia i kładą je ludziom na ramiona, lecz sami palcem ruszyć ich nie chcą.

Wszystkie swe uczynki spełniają w tym celu, żeby się ludziom pokazać. Rozszerzają swoje filakterie i wydłużają frędzle u płaszczów. Lubią zaszczytne miejsca na ucztach i pierwsze krzesła w synagogach. Chcą, by ich pozdrawiano na rynkach i żeby ludzie nazywali ich Rabbi.

A wy nie pozwalajcie nazywać się Rabbi, albowiem jeden jest wasz Nauczyciel, a wy wszyscy jesteście braćmi. Nikogo też na ziemi nie

nazywajcie waszym ojcem; jeden bowiem jest Ojciec wasz, Ten w niebie. Nie chcecie również, żeby was nazywano mistrzami, bo jeden jest tylko wasz Mistrz, Chrystus.

Największy z was niech będzie waszym sługą. Kto się wywyższa, będzie poniżony, a kto się poniża, będzie wywyższony».

Komentarz

W Ewangelii, do rozważenia której zaprasza nas dziś Kościół, Pan surowo krytykuje tych uczonych w piśmie i faryzeuszy, którzy w swoim działaniu kierują się zewnętrznym wyglądem swoich czynów, zamiast żyć zgodnie z prawdą.

Czasami ta krytyka skierowana przez Pana wobec hipokrytów była podstawą określenia Jezusa jako

rewolucjonisty w obliczu
nikczemnych praktyk, od których On
sam się dystansuje.

Jednak Pan nie zamierza znieść
Prawa nauczanego przez uczonych w
Piśmie i faryzeuszy (por. Mt 5,17), ale
chce je oczyścić i doprowadzić do
pełni. W przeciwieństwie do ludzi,
którzy „mówią, ale nie robią” i „chcą
być pierwszymi”, Jezus naucza nas,
że chrześcijanie są powołani do
służenia i uniżenia się. W
przeciwieństwie do nich Jezus nie
tylko tak mówi, ale potwierdzi te
słowa swoją ofiarą całopalną na
Krzyżu.

Chrześcijanin, jako dobry uczeń
Chrystusa, powinien szukać służby, a
nie wyróżnień. To właśnie ta
perspektywa przekłada się na sposób
życia, który jest prawdziwie
rewolucyjny w przesłaniu Chrystusa.
Przesłanie, które nie pozostaje na
teorii, ale ożywa, ponieważ wie, jak

przełożyć je na tysiąc szczegółów
każdego dnia.

Swoim życiem i słowami Pan
przygotowuje nas do przyjęcia
bliskiego daru Wielkanocy. Życie w
ciągłej służbie i oddaniu się innym
jest najlepszym sposobem, aby łaska
wkroczyła do naszych serc.

Pablo Erdozáin // Zdjęcie: Pexels

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/gospel/wtorek-2wielkipost/](https://opusdei.org/pl-pl/gospel/wtorek-2wielkipost/)
(26-03-2026)